

Hlavní město Praha
ZASTUPITELSTVO HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY

U S N E S E N Í

Zastupitelstva hlavního města Prahy

číslo 35/9
ze dne 18.6.2026

k návrhům na udělení čestného občanství a cen hlavního města Prahy

Zastupitelstvo hlavního města Prahy

I. u d ě l u j e

1. čestné občanství hlavního města Prahy panu Michalu Prokopovi, nar. *****, trvale bytem *****, *****, jako zvláštní projev úcty a ocenění mimořádných zásluh o rozvoj pražské kulturní scény
2. čestné občanství hlavního města Prahy panu Jacquesu Rupnikovi, nar. *****, bytem *****, *****, *****, jako zvláštní projev úcty a ocenění celoživotní vědecké a publicistické činnosti založené na podpoře demokratických hodnot a evropské integrace
3. stříbrnou medaili hlavního města Prahy Mgr. Ludmile Ordnungové, nar. *****, trvale bytem *****, *****, *****, jako ocenění mimořádných zásluh v oblasti sportu a za přínos k propagaci a popularizaci historie hlavního města Prahy v České republice i v zahraničí
4. stříbrnou medaili hlavního města Prahy prof. PhDr. Petru Čornejovi, DrSc., nar. *****, trvale bytem *****, *****, *****, za významné celoživotní dílo v oblasti historie, které je spjato s hlavním městem Prahou, a za přínos k porozumění českým dějinám a jejich zpřístupňování široké veřejnosti
5. stříbrnou medaili hlavního města Prahy PhDr. Jaroslavu Šturmovi, CSc., nar. *****, trvale bytem *****, *****, *****, za mimořádný přínos v oblasti dětské psychologie, psychoterapie a pedagogiky a za celoživotní práci ve prospěch dětí se zdravotním postižením a jejich rodin
6. stříbrnou medaili hlavního města Prahy panu Pavlu Vavrysovi, nar. *****, trvale bytem *****, *****, *****, jako ocenění mimořádných zásluh v oblasti výtvarného umění a za významný přínos k uchovávání historické paměti
7. stříbrnou medaili hlavního města Prahy příspěvkové organizaci Divadlo Spejbla a Hurvínka, IČ: 00064360, se sídlem Praha 6 - Bubeneč, Dejvická 919/38, za mimořádný přínos pražské kulturní scéně a loutkářskému umění a za významný podíl na reprezentaci hlavního města Prahy v zahraničí
8. bronzovou medaili hlavního města Prahy npor. Mgr. Kateřině Brodňanové, nar. *****, trvale bytem *****, *****, *****, za dlouhodobou a příkladnou službu ve prospěch bezpečnosti občanů hlavního města Prahy

II. u k l á d á

1. Radě HMP

1. zajistit realizaci bodu I. tohoto usnesení

Termín: 22.6.2026

Předkladatel: Rada HMP
Tisk: Z-14056
Provede: Rada HMP
Na vědomí: odborům MHMP

Pozn.: Zveřejněna je upravená verze dokumentu z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č.101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů v platném znění. Usnesení v plném znění, spolu se zápisem ze schůze Rady hl.m. Prahy je pro občany hlavního města Prahy k dispozici k nahlédnutí v informačním středisku Magistrátu hl.m. Prahy.

Důvodová zpráva

Radě hlavního města Prahy a následně Zastupitelstvu hlavního města Prahy jsou podle § 10 odst. 1 a 3 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, předkládány návrhy na udělení čestného občanství hlavního města Prahy a cen hlavního města Prahy – bronzové a stříbrné medaile hlavního města Prahy.

Čestné občanství hlavního města Prahy, které je nejvyšším osobním vyznamenáním udíleným hlavním městem Prahou, se navrhuje udělit:

- panu Michalu Prokopovi, zpěváku, hudebnímu skladateli, moderátorovi a kulturnímu činiteli, jako zvláštní projev úcty a ocenění mimořádných zásluh o rozvoj pražské kulturní scény
- panu Jacquesu Rupnikovi, politologu, historikovi, novináři a komentátorovi, jako zvláštní projev úcty a ocenění celoživotní vědecké a publicistické činnosti založené na podpoře demokratických hodnot a evropské integrace

Návrhy na ocenění pana Michala Prokopa a pana Jacquese Rupnika podal primátor hlavního města Prahy doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc.

Komise Rady hlavního města Prahy pro čestné občanství a ceny hlavního města Prahy na jednání dne 22. 4. 2026 doporučila udělit navrženým osobnostem čestné občanství hlavního města Prahy. Pan Michal Prokop a pan Jacques Rupnik vyslovili souhlas s projednáním návrhu v orgánech hlavního města Prahy a s udělením čestného občanství ve smyslu § 5 vyhlášky č. 7/2018 Sb. hl. m. Prahy.

Stříbrnou medaili hlavního města Prahy se navrhuje udělit:

- Mgr. Ludmile Ordnungové, významné sportovkyni a stávající průvodkyni v rezidenci primátora hlavního města Prahy, jako ocenění mimořádných zásluh v oblasti sportu a za přínos k propagaci a popularizaci historie hlavního města Prahy v České republice i v zahraničí
- prof. PhDr. Petru Čornejovi, DrSc., přednímu českému historikovi a popularizátorovi historie, za významné celoživotní dílo v oblasti historie, které je spjato s hlavním městem Prahou, a za přínos k porozumění českým dějinám a jejich zpřístupňování široké veřejnosti
- PhDr. Jaroslavu Šturmovi, CSc., psychologu, psychoterapeutovi a pedagogovi, za mimořádný přínos v oblasti dětské psychologie, psychoterapie a pedagogiky a za celoživotní práci ve prospěch dětí se zdravotním postižením a jejich rodin
- panu Pavlu Vavrysovi, malíři a ilustrátorovi, jako ocenění mimořádných zásluh v oblasti výtvarného umění a za významný přínos k uchovávání historické paměti
- příspěvkové organizaci Divadlo Spejbla a Hurvínka za mimořádný přínos pražské kulturní scéně a loutkářskému umění a za významný podíl na reprezentaci hlavního města Prahy v zahraničí

Návrh na ocenění Mgr. Ludmily Ordnungové a Divadla Spejbla a Hurvínka podal primátor hlavního města Prahy doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc. Návrh na ocenění prof. PhDr.

Petra Čorneje, DrSc., podal člen Zastupitelstva hlavního města Prahy Václav Bílek, který si osvojil podnět ředitele Archivu hlavního města Prahy Mgr. Petra Jíši. Návrh na ocenění PhDr. Jaroslava Šturmy, CSc., podal člen Zastupitelstva hlavního města Prahy Mgr. Pavel Mareš. Návrh na ocenění pana Pavla Vavryse podal člen Zastupitelstva hlavního města Prahy Ing. Tomáš Slabihoudek, který si osvojil podnět brig. gen. v. v. Mgr. Lenky Šmerdové.

Komise Rady hlavního města Prahy pro čestné občanství a ceny hlavního města Prahy na jednání dne 22. 4. 2026 doporučila udělit všem výše jmenovaným osobnostem a Divadlu Spejbla a Hurvínka stříbrnou medaili hlavního města Prahy. Navržení na toto ocenění vyslovili souhlas s projednáním návrhu v orgánech hlavního města Prahy a s udělením stříbrné medaile hlavního města Prahy ve smyslu § 19 vyhlášky č. 7/2018 Sb. hl. m. Prahy.

Bronzovou medaili hlavního města Prahy se navrhuje udělit:

- npor. Mgr. Kateřině Brodňanové, policistce, za dlouhodobou a příkladnou službu ve prospěch bezpečnosti občanů hlavního města

Návrh na ocenění npor. Mgr. Kateřiny Brodňanové podal primátor hlavního města Prahy doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc. Komise Rady hlavního města Prahy pro čestné občanství a ceny hlavního města Prahy dne 7. 5. 2026 rozhodnutím per rollam doporučila udělení bronzové medaile hlavního města Prahy. Npor. Mgr. Kateřina Brodňanová vyslovila souhlas s projednáním návrhu v orgánech hlavního města Prahy a s udělením bronzové medaile hlavního města Prahy ve smyslu § 19 vyhlášky č. 7/2018 Sb. hl. m. Prahy.

Podle § 14 vyhlášky č. 7/2018 Sb. hl. m. Prahy je udělení stříbrné medaile hlavního města Prahy spojeno s finančním darem ve výši 100 000 Kč. Podle § 15 cit. vyhlášky je udělení bronzové medaile hlavního města Prahy spojeno s finančním darem ve výši 50 000 Kč. Finanční krytí je zajištěno v kapitole 0901, ODP A 6171, ORG 90151300000.

Bližší životopisné údaje osobností navržených na udělení čestného občanství hlavního města Prahy a cen hlavního města Prahy a podrobnější informace o Divadlu Spejbla a Hurvínka jsou obsaženy v přílohách 1 až 8 důvodové zprávy. Při zpracování příloh bylo čerpáno ze zdrojů uvedených v jejich závěru.

Návrh: čestné občanství hlavního města Prahy

Navrhovatel: doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc. – primátor hlavního města Prahy

Michal PROKOP

Rockový zpěvák, hudební skladatel, moderátor, kulturní činitel a bývalý politik Michal Prokop se narodil ***** v ***** . Jeho rodiče Jindřich Popper a Lea Mendlová se vzali těsně po válce. Přežili internaci v terezínském ghettu, ale většina ostatních příbuzných zahynula v koncentračním táboře Osvětim. Tatínek si po válce nechal změnit příjmení na Prokop. Zaměstnán byl v Československém rozhlasu, působil jako amatérský dirigent a hrál na housle. Rodiče se ale brzy rozvedli a Michal Prokop vyrůstal s maminkou v Kouřimské ulici na Vinohradech.

Chodil na osmiletou, posléze jedenáctiletou školu, přesunutou z Čapajevova náměstí (dnes náměstí Jiřího z Lobkovic) na Pražačku, kde v roce 1963 odmaturoval. Po maturitě nastoupil na strojní fakultu, ale po dvou semestrech přestoupil na Vysokou školu ekonomickou v Praze. Splnil všechny studijní předměty, ale v roce 1968, kdy měl promovat, ho pohltila hudební kariéra. Státnice ani závěrečnou práci nedokončil. V roce 1988 pak vystudoval obor kulturologie na Filozofické fakultě UK.

Ve škole se Michal Prokop skamarádil s Pavlem Křížkem, který ho učil hrát na akustickou kytaru. Kluci založili kapelu a zkoušeli u Prokopových doma, kde bylo piano. Rokenrolová hudba se tak stala zároveň i protestem namířeným proti vkusu rodičů. Kapely jako The Shadows, The Animals a The Beatles okouzlovaly Michala Prokopa zvukem elektrických kytar. Interpreti Ray Charles, Chuck Berry a Little Richard zase písněmi a zpěvem. Elektrické nástroje se ale nedaly sehnat a problém byl rovněž s takovými věcmi jako struny nebo blány na bicí. K akustickým kytarám se přidělávaly snímáče, hrálo se přes rádia a podobně.

V roce 1963 začal Michal Prokop veřejně vystupovat v rockové hudební skupině, později pojmenované Framus Five, zpočátku jako kytarista. Zlomovým se stal rok 1967. Kapela se v dobrém rozešla se zpěvákem Karlem Zichem a nemohli najít nikoho, kdo by byl ochotný a schopný zpívat rhythm and blues. Z nouze se k mikrofonu postavil Michal Prokop a už první vystoupení na Jezerce bylo přelomové. V roce 1968 dostal s kapelou nabídku studiově nahrávat. Vzniklo první album Framus Five a Michala Prokopa. Skupina se žánrově postupně orientovala na soul a rhythm and blues, později přibýly i vlivy progresivního rocku (album Město ER s texty Josefa Kainara z roku 1970, vyšlo 1972). Nastupující normalizace a s tím související změna podmínek na hudební scéně však způsobily rozpad kapely. Michal Prokop pak přijal angažmá v divadle Semafor a zároveň začal vystupovat v prostředí pop music, např. jako partner v programu Hany Zagorové a předskokan Evy Pilarové. Prostředí a tvorba, které mu neseseděly, a podřizování se požadavkům režimu ho deptaly. Jeho posledním angažmá v pop music bylo přijetí nabídky Karla Gotta na pětileté turné po západním Německu.

V roce 1975 se Michal Prokop rozhodl, že dál zpívat pop music nedokáže a musí se znovu vydat svou autorskou cestou. V roce 1978 se mu podařilo obnovit Framus Five (tehdy

pod názvem Framus 5, protože úřady nepovolovaly anglická jména kapel), s nimiž pak působil až do roku 1990. V 80. letech kapela vyprodukovala kritikou oceňovaná alba Kolej Yesterday (1984), Nic ve zlém, nic v dobrém (1987) a Snad nám naše děti... (1989), která Michala Prokopa vynesla na vrchol jeho hudební kariéry.

V létě 1990 Michal Prokop přerušil hudební dráhu a začal se aktivně věnovat vrcholné politice. Stal se poslancem Sněmovny národů Federálního shromáždění. Ve volbách roku 1990 zasedl do české části Sněmovny národů (volební obvod Praha) za Občanské fórum. Po rozkladu OF v roce 1991 přešel do poslaneckého klubu Občanské demokratické aliance. Ve Federálním shromáždění setrval do voleb roku 1992.

Od roku 1992 vykonával funkci náměstka ministra kultury. Ve volbách v roce 1996 byl zvolen do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky za ODA a poslanecký mandát držel do předčasných voleb v roce 1998. Zastával funkci předsedy Výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Členem Občanské demokratické aliance byl v letech 1991–1998. Zasedal i ve vedení strany, ale na podzim 1997 v souvislosti s vyhrocováním krize uvnitř ODA i v rámci koalice patřil k předním politikům ODA, který oznámil, že na nadcházející celostátní konferenci dá svou funkci k dispozici. V roce 1998 z politiky odešel.

V letech 1998–2001 byl Michal Prokop ředitelem projektu Praha – Evropské město kultury roku 2000. Na konci 90. let uváděl politicky orientovaný pořad Nic ve zlém v televizi Prima.

V letech 2000 - 2013 moderoval v České televizi talk show Krásný ztráty. Vydal také knižní podobu těchto televizních rozhovorů ve dvou knihách. V roce 2020 měl premiéru dokument Jiřího Vondráka o životě zpěváka s názvem Michal Prokop: Až si pro mě přijdou.... V téže roce vyšla i kniha rozhovorů Michala Prokopa s publicistou Michalem Bystrovem pod názvem Ztráty a návraty.

Od roku 2000 Michal Prokop opět veřejně vystupuje s obnovenou skupinou Framus Five a s akustickým triem Michal Prokop TRIO a vydal také několik nových CD a DVD - v roce 2021 album Mohlo by to být nebe a v roce 2025 desáté studiové album Ostraka, které získalo v téže roce hudební cenu Anděl ve dvou kategoriích (album a sólový interpret).

Michal Prokop patří k nejvýraznějším postavám české hudební scény, je držitelem několika Zlatých a Platinových desek, dvojnásobným členem Beatové síně slávy radia Beat a členem síně slávy ankety Anděl České hudební akademie. Je také nositelem Řádu umění a literatury Francouzské republiky (l'Officier de l'Ordre des Arts et des Lettres).

Michal Prokop byl vždy aktivní součástí pražského kulturního života – jako hudebník vystupující na místních scénách i jako organizátor a podporovatel kulturních aktivit. Jeho tvorba, často reflektující společenské i osobní otázky, oslovila několik generací posluchačů a stala se nedílnou součástí kulturní identity Prahy. Svým působením přispěl k tomu, že Praha zůstává centrem živé hudební tradice i otevřeného kulturního dialogu.

V letošním roce si Michal Prokop připomíná významné životní jubileum – 80. narozeniny. Tato příležitost představuje vhodný okamžik k ocenění jeho celoživotního přínosu, který dalece přesahuje hranice hudby a zasahuje do širšího kulturního i společenského prostoru hlavního města. Udělení čestného občanství hlavního města Prahy Michalu Prokopovi je důstojným a symbolicky silným vyjádřením uznání jeho mimořádných zásluh. Oceňuje nejen jeho umělecký odkaz, který formoval identitu města, ale i jeho osobní integritu, občanskou angažovanost a dlouhodobou věrnost Praze. Takové rozhodnutí zároveň vysílá jasný signál o hodnotách, které Praha ctí – kulturní kontinuitě, svobodě tvorby a odpovědnosti vůči veřejnému prostoru.

Zdroje:

- Wikipedia – heslo Michal Prokop - https://cs.wikipedia.org/wiki/Michal_Prokop
- Michal Prokop – oficiální stránky - <https://www.michalprokop.cz/cs>
- Paměť národa – Michal Prokop - <https://www.pametnaroda.cz/cs/prokop-michal-20160319-0>
- návrh na udělení čestného občanství hlavního města Prahy Michalu Prokopovi
- Český rozhlas - Ceny Anděl 2025: Pocta legendám i prostor pro nové hlasy a svobodu slova - <https://vltava.rozhlas.cz/ceny-andel-2025-pocta-legendam-i-prostor-pro-nove-hlasy-a-svobodu-slova-9608525>

Návrh: čestné občanství hlavního města Prahy

Navrhovatel: doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc. – primátor hlavního města Prahy

Jacques RUPNIK

Politolog, historik, komentátor a novinář Jacques Rupnik se narodil ***** v ***** francouzské matce a slovinskému otci. Otec byl diplomatem, matka vystudovala práva. Na přání matky se doma hovořilo zásadně francouzsky, nicméně Jacques Rupnik vládne bezchybnou češtinou. V Praze žil až do svých 15 let. Sám sebe označuje jako pražského Francouze a pařížského Čecha a o dodává: *„Můj domicil je dán osudem a později volbou. Podle francouzské definice národnosti, v níž je důležité místo narození, a ne původ rodičů, jsem tedy Čech a podle české definice, kde je určující etnikum matky, spíš Francouz“*.

Jacques Rupnik se zabývá především problematikou demokracie, nacionalismu, evropské integrace a obecně střední a východní Evropy a Balkánu. Přestože chtěl původně studovat literaturu a filozofii, okupace Československa v roce 1968 jeho směřování zásadně změnila. Vystudoval bakalářské programy historie na Sorbonně v Paříži a politologie na Institutu politických studií v Paříži, na Institut national des langues et civilisations orientales absolvoval kurzy ruštiny. Magisterský titul v oboru sovětských studií získal na Harvardově univerzitě v USA (1974), postgraduální studium historie mezinárodních vztahů absolvoval na Sorbonně, kde v roce 1978 úspěšně obhájil doktorskou práci o dějinách KSČ.

V letech 1974 - 1975 pracoval jako výzkumný pracovník Ruského výzkumného centra na Harvardově univerzitě a v letech 1977 - 1982 jako odborník na východní Evropu pro BBC World Service v Londýně. Pro BBC v roce 1988 natočil šestidílný dokument Jiná Evropa (The Other Europe), jehož cílem bylo zachytit život v totalitních režimech střední Evropy. Po roce 1977 začal také spolupracovat s Pavlem Tigridem a časopisem Svědectví. Od roku 1982 působil jako profesor na Institutu politických studií v Paříži, dnes jej Fondation des Sciences Politiques institutu označuje jako emeritního profesora pro výzkum.

Po změně společenských poměrů v roce 1989 se Jacques Rupnik přímo zapojil do obnovy demokratického života v Československu a aktivně se podílel na formování novodobé politické a intelektuální identity hlavního města Prahy i celé země. V letech 1990 - 1992 pracoval jako poradce prezidenta Václava Havla. V letech 1995 - 1996 zastával funkci výkonného ředitele Mezinárodní komise pro Balkán při Carnegie Endowment for International Peace. V letech 1999 - 2000 byl členem Nezávislé mezinárodní komise pro Kosovo. Působil jako hostující profesor na řadě evropských univerzit, v současnosti je hostujícím profesorem na College of Europe v Bruggách (Belgie). Od roku 1998 je externím členem Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze, v letech 2007 - 2017 byl také členem vědecké rady Ústavu mezinárodních vztahů v Praze. Svou pedagogickou, publikační i popularizační činností trvale přispívá k mezinárodnímu renomé pražských akademických institucí. Spolupracuje též s Ostravskou univerzitou, které v roce 2022 daroval přes dva tisíce dokumentů v českém, slovenském, francouzském či anglickém jazyce z oblasti mezinárodních vztahů, politologie, historie a práva.

Jacques Rupnik je autorem řady knih (např. Příliš brzy unavená demokracie, Jiná Evropa, Střední Evropa je jako pták s očima vzadu), vědeckých i popularizačních článků, komentářů, esejí, statí a rozhovorů. V knize Střední Evropa je jako pták s očima vzadu, která získala v roce 2019 ocenění Magnesia Litera v kategorii publicistika, profesor Rupnik sleduje domácí poměry ve středoevropském i evropském kontextu s vnějším odstupem, ale zároveň s důkladnou znalostí vnitřních zvláštností a se zaujetím a porozuměním pro zemi, v níž se narodil a vyrůstal. Provětrává některé zažitě stereotypy a narativy a usazuje do patřičných souvislostí také řadu mýtů počínaje osudovými osmičkami v československých dějinách.

Ve své vědecké i publicistické práci Jacques Rupnik systematicky reflektuje české dějiny, politiku a společnost, přičemž Prahu představuje jako klíčový intelektuální a kulturní prostor střední Evropy. Je mimořádnou osobností, která propojuje Prahu s evropským a světovým intelektuálním prostředím a jeho dílo významně napomáhá šíření dobrého jména Prahy v mezinárodním kontextu.

V roce 2002 byl profesoru Rupnikovi prezidentem republiky udělen Řád Tomáše Garrigua Masaryka 3. třídy za zásluhy o rozvoj demokracie, humanity a lidských práv.

Zdroje:

- Wikipedia – heslo Jacques Rupnik - https://cs.wikipedia.org/wiki/Jacques_Rupnik#
- Ostravská univerzita - <https://knihovna.osu.cz/27835/jacques-rupnik/>
- Český rozhlas Vltava - <https://vltava.rozhlas.cz/ted-uz-musi-prijit-nova-generace-osudy-historika-a-politologa-jacquesa-rupnika-7732638>
- Francouzský institut - <https://www.ifp.cz/cz/homepage/event910-jacques-rupnik-muj-68-mezi-parizi-a-prahou#/>
- Databáze knih.cz - <https://www.databazeknih.cz/prehled-knihy/stredni-evropa-je-jako-ptak-s-ocima-vzadu-399039>

Návrh: stříbrná medaile hlavního města Prahy

Navrhovatel: doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc. – primátor hlavního města Prahy

Mgr. Ludmila ORDUNGOVÁ

Mgr. Ludmila Ordnungová, rozená Lundáková, se narodila ***** v ****. Otec byl řezník, maminka švadlena. Jako pětiletá zažila 15. března 1939 obsazování Prahy německou armádou. Během heydrichiády v roce 1942 prohledávali němečtí vojáci byt Lundákových, nenašli v něm však nic, co by souviselo s odbojem proti nacismu. V květnu 1945 sledovala boje českých povstalců s Němci před budovou rozhlasu v Praze. Lundákoví žili přímo naproti.

V létě 1945 se rodina přestěhovala to Karlových Varů. Ludmila Ordnungová se na základní škole věnovala atletice a lyžovala, v 15 letech začala hrát basketbal. Studovala gymnázium a působila v hudebním souboru, kde zpíval i Waldemar Matuška. Po maturitě chtěla jít na Institut tělesné výchovy a sportu v Praze, kvůli buržoaznímu původu otce ji však nepřijali. V roce 1954 přestoupila z Karlových Varů do pražské Sparty a byla přijata na pedagogickou fakultu – obor český jazyk a dějepis, kterou úspěšně absolvovala.

Ludmila Ordnungová patřila mezi opory basketbalového reprezentačního družstva Československa, za které v letech 1954 až 1961 hrála celkem 62 utkání, a má významný podíl na dosažených sportovních výsledcích. V roce 1957 získala na basketbalovém mistrovství světa v Rio de Janeiru bronz a současně byla vyhlášena i miss (nejkrásnější dívkou) celého šampionátu. Třetí místo vybojovala s národním družstvem také na mistrovství světa 1959 v Moskvě a na mistrovství Evropy 1958 v Lodži. V československé basketbalové lize žen hrála celkem osm sezón (1954 – 1962), všechny za Spartu Praha, v nichž s týmem získala v ligové soutěži jedenkrát titul mistra Československa (1958), dvakrát druhé a třikrát třetí místo. S týmem Sparty Praha se zúčastnila FIBA Poháru evropských mistrů v basketbale žen v sezóně 1958/59. Tým se probojoval mezi čtyři nejlepší družstva a podlehl až v semifinále Slavii Sofia.

Sportovní kariéru Ludmila Ordnungová ukončila v roce 1962 v souvislosti s narozením prvního dítěte. Za manžela si vzala basketbalistu a uznávaného trenéra JUDr. Nikolaje Ordnunga. Společně vychovali dva syny a jednu dceru. Manžel Ludmily Ordnungové, vystudovaný právník a ekonom, pracoval jako expert OSN pro Asii a Pacifik, a tak rodina žila řadu let v zahraničí. V roce 1967 zažila Ludmila Ordnungová v Libanonu šestidenní válku mezi Izraelem a arabskými zeměmi a během pobytů v Thajsku čtyři revoluce. V osmdesátých letech 20. století pracovala v Ústředním domě armády (ÚDA) a Státní bezpečnost ji více než rok sledovala jako prověřovanou osobu.

Po změně společenských poměrů začala Ludmila Ordnungová pracovat jako průvodkyně zahraničních turistů. Věnuje se prezentaci významných pražských památek a péči o historické dědictví hlavního města Prahy. Po absolvování jazykového a odborného vzdělávání se specializací na dějiny města, kulturní historii a společenský protokol začala působit jako průvodkyně v rezidenci primátora hlavního města Prahy, která sídlí v historické budově Městské knihovny v Praze.

Řadu let se podílí na zajišťování komentovaných prohlídek pro domácí i zahraniční návštěvy, oficiální delegace, školy i odbornou veřejnost. Vyniká hlubokými znalostmi historie objektu i širších dějin Prahy, kultivovaným vystupováním a schopností citlivě přizpůsobit výklad různorodému publiku. Aktivně se zapojuje do přípravy odborných podkladů a dlouhodobě přispívá k udržování vysoké úrovně prezentace těchto reprezentativních prostor.

Svou profesionalitou, spolehlivostí a osobním nasazením si získala respekt kolegů i návštěvníků. Je příkladem dlouholeté oddané služby veřejnosti a důstojné reprezentace hlavního města Prahy.

Ludmila Ordnungová je zařazena na čestné listině mistrů sportu. V roce 2005 byla uvedena do Síně slávy České basketbalové federace.

Zdroje:

- Wikipedia – heslo Ludmila Ordnungová - https://cs.wikipedia.org/wiki/Ludmila_Ordnungov%C3%A1
- Paměť národa - <https://www.pametnaroda.cz/cs/ordnungova-lumila-20220520>
- Lidové noviny - https://www.lidovky.cz/orientace/vira-ma-byt-svobodnym-rozhodnutim-nikdy-byste-se-k-ni-nemeli-nechat-dotlacit-rika-jedna-z-nejlepsich.A210712_093637_lide_ape

Návrh: stříbrná medaile hlavního města Prahy

Navrhovatel: Václav Bílek – člen Zastupitelstva hlavního města Prahy

prof. PhDr. Petr ČORNEJ, DrSc.

Přední český historik a popularizátor historie prof. PhDr. Petr Čornej, DrSc., se narodil
***** v *****.

V roce 1969 absolvoval Střední všeobecně vzdělávací školu v Praze 6, v letech 1970 – 1974 vystudoval obory historie a český jazyk na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Nadějnému mladíkovi otevřel cestu do akademické sféry historik Josef Petrář, díky němuž nastoupil Petr Čornej do Kabinetu Zdeňka Nejedlého, jednoho z oddělení Ústavu pro českou a světovou literaturu Československé akademie věd. V inspirativním prostředí mohl svobodně bádát o Zdeňku Nejedlém, kontroverzní postavě českých dějin, ale zároveň se věnovat tématu, které mu bylo osobně nejbližší – husitství. Už v průběhu 80. let se stal respektovaným odborníkem, jemuž ovšem jeho neotřelé názory, jdoucí mnohdy proti oficiálnímu, ideologickému výkladu husitství, bránily v kariérním růstu. Do širšího povědomí čtenářů se dostal již na sklonku 80. let, když v knize s podmanivým názvem Tajemství českých kronik dokázal vybroušeným jazykem i stylem vylíčit klíčové okamžiky husitství. Zrodil se tak autor, jemuž byla do vínku dána schopnost tlumočit výsledky svého excelentního bádání nejenom úzkému kruhu odborníků nebo vysokoškolských studentů, ale rovněž početným zájemcům z řad široké laické obce.

Na začátku dynamických 90. let Petr Čornej založil Katedru dějin a didaktiky dějepisu Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy, kde spolu s podobně iniciativními kolegy vytvořil navýsost kreativní pracoviště, jehož absolventi snadno nacházeli uplatnění ve školství i historickém výzkumu. Zároveň se věnoval tvorbě učebnic (veleúspěšný titul Dějiny zemí Koruny české, 1992), popularizaci historie, spolupracoval s televizí a rozhlasem, na stránkách denního tisku hájil roli historie v univerzální vzdělanosti moderní občanské společnosti. Dialogu s veřejností slovem i písmen, odborné a pedagogické činnosti zůstal věrný i v následujících letech na dalších pražských pracovištích: Literární akademii (Soukromé vysoké škole Josefa Škvoreckého), kde v letech 2002 – 2013 působil ve funkcích pedagoga, prorektora a rektora, Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, Historickém ústavu Akademie věd České republiky (dále „AV ČR“), Centru mediivistických studií Filozofického ústavu AV ČR, Ústavu pro jazyk český AV ČR či Katedře historické teologie a církevních dějin Husitské teologické fakulty, jejímž externím spolupracovníkem je dosud.

Jeho obdivuhodně sevřené dílo, od historických fresek barvitě vykreslujících celou epochu pozdního 14. a 15. století, přes obsáhlé studie, drobnější články, glosy, zprávy, recenze a anotace, v počtu jednotlivin atakujících hranici jednoho tisíce, je spojeno s Prahou, především tou husitskou. Snad to byl přímo genius loci Žižkova, z nějž shlíží velký vojevůdce, který spolurozhodl o jeho budoucím zájmu. V této pražské čtvrti prožil první léta života a zde od protektorátu do 80. let žila jeho rodina a část příbuzných. Žižkovu se po kratší pauze opět přiblížil roku 1985, neboť v jeho bezprostřední blízkosti, pod malešickým svahem Třebešína,

bydlí dodnes. K Vítkovu a Žižkovu se vracel v přelomových studiích o bitvě na Vítkově a jejím druhém životě – a především v nedávno vydané knize Husité na Žižkově: Pomíjivá paměť pražské periferie. Rodný Žižkov chápe a přibližuje jako místo historické paměti s názvy ulic a veřejných prostranství odkazujícími na husitství. S kapkou nostalgie líčí, že „povídání o husitech na Žižkově psal jako tečku za svým dětstvím, mládím i za končící kulturní epochou“.

Nejenom Žižkov, ale celou Prahu, či přesněji řečeno celé pražské historické souměstí v pozdním středověku, především v době husitské, učinil Petr Čornej dějištěm historických příběhů, v němž se mu jako málokomu podařilo kombinací metody mikrohistorie, prosopografie, historické topografie, historické sémantiky a sémiotiky – vždy v kontextu zemských dějin – postihnout měnící se historické kulisy a struktury města, života běh slavných postav historie, osudy řemeslnických korporací (staroměstští řezníci) ba i prostých měšťanů.

Rozsáhlá monografie profesora Čorneje o Janu Žižkovi s názvem Jan Žižka: Život a doba husitského válečníka byla v roce 2020 oceněna jako Kniha roku a stala se hlavním vítězem knižních cen Magnesia Litera.

Profesor Čornej byl či stále je zapojen do různých grantů a výzkumných projektů na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, v Ústavu pro jazyk český AV ČR a v Historickém ústavu AV ČR. Je řádným členem Centra medievistických studií a v minulosti byl či stále je členem řady oborových a redakčních rad.

Profesor Čornej není znám jen jako autor vynikajících vědeckých prací a učebnic. Dlouhodobě se věnuje popularizační činnosti. Spolupracuje s televizí a rozhlasem, píše popularizační knihy a publikuje články v denním tisku. Mezi jeho úspěšné televizní projekty patří například seriál Kronika česká (Česká televize, 1997–1998; 77 dílů, autor koncepce, odborný garant, supervizor a autor 11 dílů). Jako spoluautor scénáře a průvodce pořadem (spolu s hercem Jiřím Dvořákem) se podílel na dokumentárním filmu Vzestup a pád kněze Jana (Česká televize, 2019, režie Ivo Macharáček). Byl též jedním z konzultantů akční hry Kingdom Come: Deliverance.

Díky kvalitě své vědecké práce a literární úrovni svých publikací je Petr Čornej držitelem celé řady ocenění. K nejvýznamnějším z nich patří cena Josefa Hlávky za nejlepší společenskovědní knihu roku 2000 (Velké dějiny zemí Koruny české V), udělená v roce 2001, nebo cena Učené společnosti v kategorii vědecký pracovník za „mimořádný badatelský přínos českému dějepiscectví, jehož výsledky kvalifikovaně otevírá i širší veřejnosti“, kterou obdržel v roce 2012. O pět let později byla Petru Čornejovi udělena Stříbrná pamětní medaile Senátu za celoživotní přínos české historiografii a vzdělávání a v roce 2020 obdržel od prezidenta republiky Medaili za zásluhy I. stupně za zásluhy o stát v oblasti vědy. Profesor Čornej je rovněž držitelem Zlaté medaile Univerzity Karlovy za významné celoživotní dílo v oboru historické teologie a církevních a církevních dějin a za dlouholetou pedagogickou činnost.

Zdroje:

- návrh na udělení stříbrné medaile hlavního města Prahy – zpracoval Mgr. Petr Jíša – ředitel Archivu hl. m. Prahy
- Wikipedia – heslo Petr Čornej - https://cs.wikipedia.org/wiki/Petr_%C4%8Cornej
- Husitská teologická fakulta UK - <https://htf.cuni.cz/HTF-36.html>

Návrh: stříbrná medaile hlavního města Prahy

Navrhovatel: Mgr. Pavel Mareš – člen Zastupitelstva hlavního města Prahy

PhDr. Jaroslav ŠTURMA, CSc.

Psycholog, psychoterapeut a pedagog PhDr. Jaroslav Šturma, CSc., se narodil ***** v ***** . Jeho otec byl úředník s velmi širokými zájmy, který přivedl syna ke studiu jazyků, k zájmu o historii i k víře. Matka pracovala jako zdravotní sestra, babička z matčiny strany byla jednou z prvních dětských lékařek u nás.

Jaroslav Šturma nejprve začal studovat románské jazyky na filozofické fakultě, studium však musel z finančních důvodů přerušit a nastoupil jako vychovatel na dětské psychiatrii. Brzy se rozhodl ke změně oboru a dálkově vystudoval psychologii na filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Již během studia následoval profesora Zdeňka Matějčka a v roce 1967 nastoupil jako psycholog do Dětské psychiatrické léčebny v Dolních Počernicích, kde působil až do roku 1987. Společně s profesorem Matějčkem pak odešli na dětskou kliniku na katedře pediatrie Institutu pro další vzdělávání lékařů. Během své profesionální dráhy se doktor Šturma setkal s odebíráním dětí z nespolehlivých rodin i s neustálou přítomností Státní bezpečnosti.

Po změně společenských poměrů začal doktor Šturma v roce 1991 přednášet na katedře psychologie filozofické fakulty Univerzity Karlovy dětskou psychologii a psychopatologii. V roce 1992 založil Dětské centrum Paprsek, které poskytuje komplexní péči dětem a mládeži s mentálním a kombinovaným postižením a jejich rodinám, a do roku 2018 byl jeho ředitelem. Dnes je činnost Paprsku velmi rozsáhlá, má čtyři pobočky a věnuje se širokému spektru dětí se speciálními potřebami, s vývojovými, výchovnými i výukovými problémy. Jeho součástí je i Rodinné centrum profesora Matějčka zaměřené na náhradní rodinnou péči. Jak doktor Šturma v jednom z rozhovorů říká: *„Klíčem ke spokojenému, naplněnému životu je láskyplné přijetí v dětství.“*

Doktor Šturma se stal průkopníkem pedagogiky a terapie podle Marie Montessoriové v České republice. V roce 1992 otevřel oddělení montessoriovské terapie při Dětském centru Paprsek. Byl také garantem a přednášejícím prvního kursu montessoriovské pedagogiky pro děti s postižením v Praze a má za sebou rozsáhlou přednáškovou činnost na kurzech montessoriovské pedagogiky v Německu a v České republice. Provádí praktické výcviky v psychoterapii a supervizi. Vede výcviky v psychoterapii a v rané péči (program Portage na pomoc dětem se specifickými potřebami a jejich rodinám).

Po více než 20 let byl doktor Šturma předsedou Českomoravské psychologické společnosti a jejím zástupcem v komisi EFPA (Evropské federaci psychologických společností) pro psychoterapii. Je členem vědeckých rad řady institucí (např. Mezinárodní akademie pro vývojovou rehabilitaci v Mnichově, Evropská společnost pro psychologii písma v Curychu). Je rovněž řádným členem mezinárodní akademie pro výzkum poruch učení (USA), členem Papežské akademie pro život a předsedou mezinárodní studijní skupiny pro speciální výchovné potřeby (Velká Británie).

Doktor Šturma je rovněž autorem či spoluautorem řady učebnic, odborných článků, příspěvků a statí. Je rovněž členem redakčních rad odborných časopisů doma i v zahraničí (např. International Journal for Prenatal and Perinatal Psychology). Nelze nezmínit také přednáškovou činnost doktora Šturmy v zahraničí (Německo, Slovensko, Itálie, Velká Británie, USA, Polsko, Litva, Maďarsko aj.).

Doktor Jaroslav Šturma získal za svou profesní činnost řadu ocenění. V roce 2003 mu byla udělena medaile Aktion Sonnenschein za úsilí v oblasti integrace dětí s postižením u nás i v zahraničí. V roce 2007 získal ocenění Zlaté srdce od nadace Naše dítě a v roce 2011 cenu nadace VIA „Srdcař roku“ za celoživotní práci ve prospěch dětí s postižením. V roce 2021 mu byla udělena stříbrná medaile předsedy Senátu Parlamentu ČR.

Doktor Jaroslav Šturma je klíčovou osobností, která dala v naší zemi nový obsah náhradní rodinné péči – od kolektivní výchovy v dětských domovech k citlivému přístupu u dlouhodobých pěstounů. Společně s manželkou Ludmilou vychoval pět dětí, přesto však manželé Šturmovi neváhali a přijali do pěstounské péče dalšího, těžce nemocného chlapce, který tak mohl prožít deset let svého krátkého života v prostředí porozumění a láskyplné péče.

Zdroje:

- Wikipedia – heslo Jaroslav Šturma - [https://cs.wikipedia.org/wiki/Jaroslav_%C5%A0turma_\(psycholog\)](https://cs.wikipedia.org/wiki/Jaroslav_%C5%A0turma_(psycholog))
- Pražská vysoká škola psychosociálních studií - <https://www.pvsps.cz/ppf-czv/nasi-vyucujici-prednasky-a-seminare/detail-vyucujici/sturma-jaroslav/>
- Paměť národa - <https://www.pametnaroda.cz/cs/sturma-jaroslav-1944>

Návrh: stříbrná medaile hlavního města Prahy

Navrhovatel: Ing. Tomáš Slabihoudek – člen Zastupitelstva hlavního města Prahy

Pavel VAVRYS

Akademický malíř a ilustrátor Pavel Vavrys se narodil ***** v *****. Uměleckou kariéru zahájil již ve svých čtrnácti letech, když získal Stříbrný pohár na celosvětové výstavě dětské malby v Dillí v Indii v kategorii 14 let.

V roce 1967 vystudoval užitou a dekorativní malbu v architektuře a propagaci na Střední umělecko-průmyslové škole v Uherském Hradišti, v roce 1973 ukončil studia na Akademii výtvarných umění v Praze u profesora Karla Součka. V roce 1984 se s rodinou přestěhoval z Uherského Hradiště do Prahy.

Od roku 1975 do současnosti Pavel Vavrys uskutečnil přes 100 samostatných výstav a také mnoho desítek účastí na výstavách skupinových. Svými obrazy je zastoupený ve sbírce Národní galerie v Praze, v Muzeu T. G. Masaryka v Lánech, ve většině regionálních galeriích v České republice a v početných soukromých sbírkách téměř po celém světě. Věnuje se též monumentální malbě a ilustraci knih. Pravidelně přispívá svými obrazy do aukcí a na charitativní účely. Od roku 2011 je členem Kolegia ceny Ď ve Zlínském kraji. V roce 2013 podepsal memorandum s Československou obcí legionářskou o výtvarné spolupráci na projektu LEGIE 100.

Od počátku 80. let dvacátého století začal Pavel Vavrys pracovat na jednom ze svých nejrozsáhlejších projektů – obrazovém cyklu nazvaném Česká paměť. Obrazy náležející do tohoto cyklu svým obsahem zobrazují dramatické dějinné události, které psaly historii samostatného státu Čechů a Slováků od jeho vzniku až po současnost. Jedná se o obrazy kompozičně spojené s portréty známých osobností: legionářů, sokolů, významných politiků ale i bezejmenných hrdinů, kteří velkou měrou přispěli ke vzniku Československa. Cyklus zahrnuje také obrazy s tematikou spojenou s osobnostmi odbojářů působících za druhé světové války v domácím i zahraničním odboji. V cyklu Česká paměť nechybí ani obrazy inspirované pohnutými událostmi současného světa.

K vytvoření prvních obrazů cyklu Česká paměť inspiroval Pavla Vavryse nález starého kufru na půdě starého domu před zbouráním, který obsahoval fotografie a korespondenční listy doručené poštou od neznámého vojáka ze zákopů na frontě první světové války. Dojemné texty plné naděje na konec války a vytoužený návrat domů přiměly Pavla Vavryse k jejich zhmotnění do výtvarného díla. Jako vhodnou uměleckou formu zvolil příklon k tradiční malbě provedené na kulatých dřevěných deskách. Tyto desky měly připomínat žertovné a zábavné střelecké terče našich předků používané ke konci devatenáctého století. Obsahová náplň prvních maleb z cyklu Česká paměť zachycovala pravděpodobný osud onoho nešťastného vojáka, často na pozadích utvářených z fragmentů dobových kýčových pohlednic. Následovaly obrazy inspirované Vavrysovým dědečkem, který se z první světové války, jako mnoho jiných, nevrátil.

Cyklus Česká paměť se s postupujícím časem dále obsahově měnil, aby se nakonec vyprofiloval jako všeobecná výpověď o českém povědomí ale především pak o lidech, hrdinech a vlastencích, ke kterým autor cítí neskonalý obdiv a hlubokou úctu.

Pro výstavní potřeby cyklu Česká paměť vytvořil začátkem roku 2019 Pavel Vavrys koláž na plátně s názvem In memoriam 2018. Díla z cyklu Česká paměť byla v únoru a březnu 2019 vystavována v Atriu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Součástí této výstavy byl i tento obraz, zachycující skupinový portrét 29 českých vojáků padlých v zahraničních vojenských operacích do roku 2018. Po skončení výstavy se autor rozhodl, že jej věnuje Armádě České republiky. Obraz převzal v budově Generálního štábu náčelník Generálního štábu Armády ČR armádní generál Aleš Opat a je vystaven v prostorách budovy Generálního štábu.

Po předání obrazu Pavel Vavrys ještě v roce 2019 vytvořil pro doplnění cyklu Česká paměť druhou variantu obrazu In memoriam 2018, kterou předal osobně jako dar Ministerstvu obrany do rukou ministra obrany Lubomíra Metnara. Obraz byl umístěn na čestné místo v předsálí kanceláře ministra obrany.

V roce 2019 začala vznikat třetí varianta obrazu In memoriam 2018 vytvořeného kombinovanou technikou na plátně. Po doplnění díla o osobu rotmistryně (štábní praporčice in memoriam) Michaely Tiché (1993–2020) Pavel Vavrys nazval obraz In memoriam 2020. Obraz byl darován do sídla Úřadu vlády ČR - Strakovy akademie, kde ho převzal předseda vlády Andrej Babiš a byl umístěn na čestné místo poblíž kanceláře premiéra. Dílo zobrazuje tváře českých vojáků, kteří přišli o život během posledních několika let na zahraničních vojenských misích.

Obdobnému tématu se Pavel Vavrys věnoval i ve své další tvorbě. V roce 2021 byl v Komunitním centru pro válečné veterány odhalen obraz s názvem Spojuje nás jedno, který znázorňuje dvojici vojáků a jednoho policistu během jejich nasazení v zahraničních operacích. V roce 2025 vytvořil Pavel Vavrys obraz s názvem Příběh generálporučíka Františka Peřiny. Dílo je zamýšleno pro Základní školu genpor. Františka Peřiny k výročí 115 let od Peřinova narození a 20 let od jeho úmrtí.

V roce 2024 Pavel Vavrys dokončil portrét Alice Garrigue Masarykové. Obraz byl slavnostně předán do rukou prezidenta Českého červeného kříže, který (tehdy jako Československý červený kříž) v roce 1919 Alice Masaryková založila a následujících 20 let byla jeho předsedkyní. Obraz slouží k reprezentačním účelům v centrále Českého červeného kříže v Praze. Druhý portrét Alice Masarykové vytvořený na kulatém terči autor věnoval do stálé expozice Lánského muzea věnované Alici Masarykové a historii Českého červeného kříže.

Pavel Vavrys je laureátem řady uměleckých cen doma i v zahraničí. V roce 1982 obdržel 1. cenu „ZLATÁ PALETA“ na XIV. Mezinárodní soutěži malby v Cagnes sur Mer v jižní Francii. Všechny tři vítězné obrazy v soutěži byly téhož roku zakoupeny do sbírek Národní galerie v Praze.

Pavel Vavrys patří ke generaci výtvarných umělců formujících se v polovině 70. let dvacátého století. Jeho tvorba se vyznačuje příklonem ke klasickým hodnotám malby, je řemeslně dokonalá, kompozičně nápaditá, má výrazné koloristické kvality a bohatě strukturovaný rukopis. Tematicky se v obecném slova smyslu zabývá otázkami lidské existence. Jeho tvorba se obvykle vyznačuje řadou významových rovin a obsahových souvislostí, je charakteristická velkou silou autentické výpovědi a psychologickou hloubkou. Humanistické vyznění jeho děl odráží autorovu víru v pozitivní hodnoty člověka a života.

Zdroje:

- Wikipedia – heslo Pavel Vavrys - https://cs.wikipedia.org/wiki/Pavel_Vavrys
- Aukční galerie Platýz - <https://www.galerieplatyz.cz/autori/pavel-vavrys>
- obec Mikulčice - <https://www.mikulcice.cz/obec/informace-o-obci/vyznamne-osobnosti/akademicky-malir-pavel-vavrys/>
- Československá obec legionářská - <https://www.csol.cz/z-cinnosti-csol/archiv/2012/akademicky-malir-pavel-vavrys-ozivuje-ceskou-pamet/>

Návrh: stříbrná medaile hlavního města Prahy

Navrhovatel: doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc. – primátor hlavního města Prahy

Divadlo Spejbla a Hurvínka

Divadlo Spejbla a Hurvínka je loutkové divadlo zaměřené především na představení pro děti, v nichž hrají hlavní roli Spejbl, Hurvínka, Mánička, paní Kateřina a pes Žeryk. Divadlo patří k nejstarším profesionálním loutkovým scénám v Československu. Bylo založeno v Plzni roku 1930 profesorem Josefem Skupou. Od roku 1944 do konce 2. světové války bylo nacistickými úřady uzavřeno a na podzim roku 1945 přesídlilo do Prahy, kde působí dodnes.

Divadlu Spejbla a Hurvínka byly nejdříve přiděleny prostory v Hasičském domě na adrese Římská 45 v Praze na Vinohradech (původně divadlo Malá opereta). Scéna Divadla Spejbla a Hurvínka tam působila od října roku 1945 do roku 1995, kdy dostala výpověď od majitele objektu. Od roku 1995 do současné doby sídlí divadlo na adrese Dejvická 38, Praha 6 – Bubeneč (bývalé kino Svornost).

Profesor Josef Skupa si v roce 1919 od loutkáře Karla Noska nechal podle svého návrhu vyrobit podivného ušatého panáka, který se měl stát karikaturou přechytralých měšťáků. Loutka dostala jméno *Spejbl* a poprvé s ním Josef Skupa vystoupil na podzim roku 1920. V roce 1926 vyrobil Gustav Nosek jako překvapení pro Josefa Skupu jakousi zmenšenou a vylepšenou kopii Spejbla. Josef Skupa se nadchl pro novou loutku, která brzy dostala jméno *Hurvínka*, a začal vytvářet úspěšná představení, v nichž vystupoval Spejbl jako zmatený a přihlouplý otec a Hurvínka jako jeho mazaný a vtipný synek. Tato kombinace kontrastních osobností – přísný otec a energický syn – vytvořila jedinečnou komickou dynamiku, která diváky baví a oslovuje již téměř století.

V roce 1929 byla zaregistrována na Obchodní komoře v Plzni ochranná známka na loutky Spejbla a Hurvínka. Divadlo díky loutkám dosahovalo vynikajících úspěchů, často hostovalo i v zahraničí. V roce 1948 byl Josef Skupa jmenován národním umělcem. V průběhu roku 1951 nastoupil do divadla Miloš Kirschner, který se po smrti Josefa Skupy stal v roce 1966 jeho ředitelem a hlavním loutkohercem. Jeho nástupem byly rozšířeny zájezdy do zahraničí, a to i díky tomu, že se Miloš Kirschner dokázal vždy naučit představení v jazyce hostitelské země, čímž se spejblové hry staly přístupné pro všechny a divadlo je i dnes v zahraničí nejproslulejší českou loutkovou scénou. Dosud divadlo hrálo v 34 zemích ve 22 jazycích. Humor založený na slovních hříčkách, situační komedii a mezilidských střetech má univerzální působivost a oslovuje publikum různého věku a kulturního zázemí.

V roce 1966 do divadla nastoupila i Helena Štáchová, která se stala Miloši Kirschnerovi nejenom životní partnerkou, ale také výraznou autorskou oporou. Po jeho úmrtí převzala vedení divadla právě Helena Štáchová a v březnu 2013 převzala za divadlo Cenu Thálie. Po její smrti se ředitelkou divadla stala Denisa Kirschnerová, dcera Heleny Štáchové a Miloše Kirschnera.

V březnu roku 2025 se dočasným útočištěm divadla stal Grandhotel International v Praze v Dejvicích kvůli rekonstrukci jeho stálého sídla. Divadlo Spejbla a Hurvínka prošlo rozsáhlou, téměř roční rekonstrukcí, která byla dokončena na začátku roku 2026. Projekt financovaný Prahou 6 přinesl divadlu novou zkušebnu, modernizaci zázemí, nové foyer s vitrínami pro loutky a výměnu sedadel.

Hurvínek slaví v roce 2026 sté narozeniny, což Divadlo Spejbla a Hurvínka oslavilo 2. května 2026 premiérou rodinné inscenace Kabaret Hurvajz. Rok oslav nabídne 5 premiér, novou audioknihu a výroční turistickou známku. Legendární a nestárnoucí loutka Hurvínka potvrzuje jeho nadčasovost a popularitu. Dlouholeté úspěšné působení Divadla Spejbla a Hurvínka na pražské divadelní scéně i v zahraničí pak dokládá, že toto divadlo je osobitým kulturním fenoménem, který více než sto let baví a spojuje diváky napříč generacemi. Spejbl a Hurvínek nemají pouze estetickou a zábavnou hodnotu, ale jejich představení nesou i významné společenské poselství – reflektují mezilidské vztahy, rodičovství, humor a kritický pohled na svět, často s jemnou satirou a moudrostí. Jsou nositeli kulturní paměti, která přispívá k formování identity Prahy jako evropského centra kultury a umění.

Zdroje:

- Divadlo Spejbla a Hurvínka - <https://spejbl-hurvinek.cz/>
- Wikipedie – heslo Divadlo Spejbla a Hurvínka
https://cs.wikipedia.org/wiki/Divadlo_Spejbla_a_Hurv%C3%ADnka
- Wikipedie – heslo Josef Skupa
https://cs.wikipedia.org/wiki/Josef_Skupa#Divadlo_v_Praze

- Divadlo.cz - <https://www.divadlo.cz/clanky/po-rekonstrukci-se-otevrela-divadlo-spejbla-a-hurvinka-v-dejvicke-ulici/>
- Divadlo.cz - <https://www.divadlo.cz/clanky/hurvinek-letos-slavi-100-let-narozeninove-dacky-potesi-male-i-velke-divaky/>

Návrh: bronzová medaile hlavního města Prahy

Navrhovatel: doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc. – primátor hlavního města Prahy

npor. Mgr. Kateřina BRODŇANOVÁ

Npor. Mgr. Kateřina Brodňanová se narodila *****. Službu u Policie České republiky zahájila v roce 2009 na místním oddělení Žižkov, kde působila v rámci hlídkové služby. Později zde zastávala pozici zpracovatelky a věnovala se zejména běžné kriminalitě, která se bezprostředně dotýká každodenního života obyvatel hlavního města Prahy. V této oblasti opakovaně prokázala vysokou míru empatie, profesionality a odbornosti.

Souběžně se služebním poměrem vystudovala Policejní akademii České republiky v Praze, kde postupně získala bakalářský i magisterský titul. V průběhu své služby dosahovala dlouhodobě nadstandardních pracovních výsledků. Vedle řešení běžné kriminality se jí ve spolupráci s kolegy podařilo objasnit i závažnější trestnou činnost, včetně případu vraždy. Aktivně spolupracovala rovněž se sociálním odborem Úřadu městské části Praha 3, a to jak v oblasti péče o děti, tak i o seniory.

Následně přešla na kancelář ředitele Obvodního ředitelství policie Praha III, kde nejprve působila jako členka skupiny vnitřní kontroly a později se věnovala oblasti kázeňského řízení s příslušníky policie. Tato zkušenost jí umožnila nahlédnout policejní práci z širší perspektivy a současně ji přivedla do kontaktu s veřejností, která se z různých důvodů obracela na policii s podněty a stížnostmi.

Další profesní kroky směřovaly na pozici zástupkyně vedoucího oddělení na Jižním Městě, kde působí dosud. V rámci své funkce zástupkyně vedoucího pro trestní řízení odpovídá za kvalitu a odbornost práce jednotlivých zpracovatelů a současně zajišťuje komunikaci a koordinaci mezi místním oddělením a státním zastupitelstvím.

V září roku 2025, mimo výkon služby, byla svědkem loupeže v prostředku městské hromadné dopravy. Přestože byla sama a bez služební zbraně, dokázala z bezprostřední blízkosti skrytě zadokumentovat průběh trestného činu a následně pomohla poškozenému s kontaktováním Policie České republiky. Její pohotový a odvážný postup významně přispěl k dopadení pachatele tohoto zvlášť závažného zločinu, nebezpečného recidivisty.

Výše uvedené skutečnosti svědčí o jejím dlouhodobém profesním nasazení, vysoké odborné úrovni i osobní statečnosti, a plně odůvodňují její nominaci na udělení ceny hlavního města Prahy.

Zdroje:

- návrh na ocenění npor. Mgr. Kateřiny Brodňanové

Hlavní město Praha
RADA HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY

U S N E S E N Í

Rady hlavního města Prahy

číslo 1044
ze dne 25.5.2026

k návrhům na udělení čestného občanství a cen hlavního města Prahy

Rada hlavního města Prahy

I. s o u h l a s í

1. s návrhem na udělení čestného občanství hlavního města Prahy panu Michalu Prokopovi, nar. *****, trvale bytem *****, *****, jako zvláštního projevu úcty a ocenění mimořádných zásluh o rozvoj pražské kulturní scény
2. s návrhem na udělení čestného občanství panu Jacquesu Rupnikovi, nar. *****, bytem *****, *****, *****, jako zvláštního projevu úcty a ocenění celoživotní vědecké a publicistické činnosti založené na podpoře demokratických hodnot a evropské integrace
3. s návrhem na udělení stříbrné medaile hlavního města Prahy Mgr. Ludmile Ordnungové, nar. *****, trvale bytem *****, *****, *****, jako ocenění mimořádných zásluh v oblasti sportu a za přínos k propagaci a popularizaci historie hlavního města Prahy v České republice i v zahraničí
4. s návrhem na udělení stříbrné medaile hlavního města Prahy prof. PhDr. Petru Čornejovi, DrSc., nar. *****, trvale bytem *****, *****, *****, za významné celoživotní dílo v oblasti historie, které je spjato s hlavním městem Prahou, a za přínos k porozumění českým dějinám a jejich zpřístupňování široké veřejnosti
5. s udělením stříbrné medaile hlavního města Prahy PhDr. Jaroslavu Šturmovi, CSc., nar. *****, trvale bytem *****, *****, *****, za mimořádný přínos v oblasti dětské psychologie, psychoterapie a pedagogiky a za celoživotní práci ve prospěch dětí se zdravotním postižením a jejich rodin
6. s udělením stříbrné medaile hlavního města Prahy panu Pavlu Vavrysovi, nar. *****, trvale bytem *****, *****, *****, jako ocenění mimořádných zásluh v oblasti výtvarného umění a za významný přínos k uchovávaní historické paměti
7. s udělením stříbrné medaile hlavního města Prahy příspěvkové organizaci Divadlo Spejbla a Hurvínka, IČ: 00064360, se sídlem Praha 6 - Bubeneč, Dejvická 919/38, za mimořádný přínos pražské kulturní scéně a loutkářskému umění a za významný podíl na reprezentaci hlavního města Prahy v zahraničí
8. s návrhem na udělení bronzové medaile hlavního města Prahy npor. Mgr. Kateřině Brodňanové, nar. *****, trvale bytem *****, *****, *****, za dlouhodobou a příkladnou službu ve prospěch bezpečnosti občanů hlavního města Prahy

II. u k l á d á

1. primátorovi hl.m. Prahy

1. předložit návrhy dle bodu I. tohoto usnesení Zastupitelstvu hl.m. Prahy

Termín: 18.6.2026

doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc. v. r.
primátor hl.m. Prahy

Mgr. Ing. Jaromír Beránek v. r.
I. náměstek primátora hl.m. Prahy

Předkladatel: primátor hl.m. Prahy

Tisk: R-58692

Provede: primátor hl.m. Prahy

Na vědomí: odborům MHMP

Pozn.: Zveřejněna je upravená verze dokumentu z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č.101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů v platném znění. Usnesení v plném znění, spolu se zápisem ze schůze Rady hl.m. Prahy je pro občany hlavního města Prahy k dispozici k nahlédnutí v informačním středisku Magistrátu hl.m. Prahy.